

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talata Apatnapu — Bilang Sampu

Ang Gitnang Punto

Jeff Pippenger

2026-05-14

Ang natatagong kasaysayan ng Daniel 11:40 ay umaayon sa kasaysayang inilalarawan sa mga talata 10 hanggang 16 ng kaparehong kabanata. Sa mga talata 10 hanggang 16, ang hanay ng halimaw ng lupa ng Apocalipsis 13—ang tumalikod na sungay na Republikano ng Estados Unidos—ay kinakatawanan ni Donald Trump; ang hanay ng tumalikod na sungay na Protestante ng Estados Unidos ay kinakatawanan ng mga Maccabeo; ang hanay ng halimaw sa dagat ng kapapahan ay kinakatawan bilang ang “mga tulisan ng iyong bayan,” at ang hanay ng dragon ay kinakatawan ng iba’t ibang mga hari ng timog at ni Phillip ng Macedonia. Ang hanay ng isandaan at apatnapu’t apat na libo ay kinakatawanan ni Pedro.

Ang Gitna

Sa loob ng nakatagong kasaysayang iyon, ang gitna ay paulit-ulit na binibigyang-diin. Ang 250 taon na nagsimula noong 457 BC ay nagtapos noong 207 BC sa gitna ng mga labanan sa Raphia at Panium, ang huling dalawang digmaang pamalit ng mga talata onse hanggang kinse. Ang 250 taon ng halimaw ng lupa na nagsimula noong 1776 ay nagtatapos sa 2026, ang taon ng “midterm elections” sa larangang pampulitika ng halimaw ng lupa. Si Pedro ay nasa Caesarea Philippi (Panium), ang gitna ng tatlong pagkakataong si Cristo ay tanging tatlong alagad lamang ang isinama.

Sa kasaysayan ng mga magkapatid na linyang iyon, si Pedro ay kumakatawan sa mga nagwawasto at umuulit ng babala tungkol sa mga bolang-apoy sa Nashville. Ang pangalan ni Pedro ay binago sa pinakasentro ng mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu’t dalawa ng Mateo, kung paanong ang gitnang kabanata ni Abram sa mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu’t dalawa ay nagpakilala sa pagtutuli bilang tanda ng tipan, kasabay ng gitna ng mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu’t dalawa sa Apocalipsis na nagtatakda ng tanda ng tipan ng kamatayan sa Apocalipsis disisyete. Ang kalagitnaan ang siyang dako kung saan ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay binabago mula sa pagiging Laodiceano tungo sa pagiging Filadelfiano, at ang gitna ng tatlong anghel ay ang ikalawang anghel.

Ang ikalawang hakbang, o gitnang bahagi, ay ang panahon ng ikalawang pagsubok ng templo na sumusunod sa una at saligang pagsubok. Ang unang pagsubok ng 2024 ay ang pagkakatatag ng panlabas na pangitain sa pamamagitan ng sagisag ng Roma, at ang ikalawang pagsubok ay ang panloob na pangitaing marah (salaming tumitingin) ni Cristo sa Kabanal-banalan. Sa kasaysayan ng ikalawang anghel, ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi ay dumarating upang bigyang-kapangyarihan ang mensahe ng ikalawang anghel.

Sa kasaysayang Millerita ng 1840, si Josiah (na ang ibig sabihin ay pundasyon ng Diyos) Litch ay gumawa ng pagtutuwid sa kaniyang pagkakakilanlan sa hula tungkol sa Islam ng una at ikalawang sa aba, at noong 1844, si Samuel Snow ay gumawa ng pagtutuwid sa hula hinggil sa 1843 bilang katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga. Si Pedro sa 2026 ay dapat magtutuwid sa nabigong hula tungkol sa mga bolang-apoy ng Nashville, gaya ng itinipong halimbawa sa pagkabigo ng mga Millerita noong 1843, at isaayos ang mensahe tungkol sa Islam, gaya ng itinipong halimbawa sa gawain ni Josiah Litch noong 1840. Ang dalawang pangyayaring Millerita na iyon noong 1840 at 1844 ay kumakatawan sa pagbibigay-kapangyarihan sa mensahe ng unang anghel noong Agosto 11, 1840 at sa pagbibigay-kapangyarihan sa mensahe ng ikalawang anghel noong Agosto 17, 1844. Magkasama nilang tinutukoy ang pagbibigay-kapangyarihan sa sigaw sa hatinggabi kapag bumaba na ang mga bolang-apoy ng Nashville.

“Ang anghel na nakikiisa sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay magbibigay-liwanag sa buong lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian. Isang gawaing sumasaklaw sa buong sanlibutan at may di-karaniwang kapangyarihan ang dito’y inihuhula. Ang kilusang advent ng 1840–44 ay isang maluwalhating paghahayag ng kapangyarihan ng Diyos; ang mensahe ng unang anghel ay dinala sa bawat himpilan ng pagmimisyon sa sanlibutan, at sa ilang mga bansa ay nagkaroon ng pinakadakilang relihiyosong pananabik na nasaksihan sa alinmang lupain mula pa noong Repormasyon ng ikalabing-anim na siglo; ngunit ang mga ito ay mahihigitan ng makapangyarihang kilusan sa ilalim ng huling babala ng ikatlong anghel.” The Great Controversy, 611.

Ang tanong ay kung bakit, sa kabila ng lahat ng mga lungsod sa Estados Unidos, ay pipiliin ng kalooban ng Diyos ang Nashville. Sa pagdating ng ikatlong kaabahan noong 9/11, ang Twin Towers ng New York at ang Pentagon ng Washington, DC ang naging mga puntirya. Ang ikaapat na eroplano ay bumagsak sa lupa. Ang sagisag ng mabangis na hayop mula sa lupa ay ang lupa; ang sagisag ng kapangyarihang pangkabuhayan nito ay ang New York, at ang sagisag ng kapangyarihang militar nito ay ang Pentagon. Kapag pinilit ng Estados Unidos ang sanlibutan na tanggapin ang tanda ng kapangyarihang papa at ang pampulitikang sistema ng simbahan at estado na siyang larawan ng mabangis na hayop, ginagawa nito iyon sa pamamagitan ng kapangyarihang militar at pangkabuhayan nito, sapagkat tinutukoy ng Apocalipsis trece ang paggamit ng kapangyarihan ng mabangis na hayop mula sa lupa upang ipagbawal sa mga tapat ang pagbili o pagbebenta, at ipinapapatay rin nito ang mga naninindigan para sa ikapitong-araw na Sabbath ng Diyos. Ang makahulang sagisag ay inilalarawan bilang “mga karo, mga mangangabayo (kapangyarihang militar) at mga barko” (kapangyarihang pangkabuhayan) sa Daniel onse talatang apatnapu.

Sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, ang Islam ay di-inaasahang humahampas sa maluwalhating lupain nang apat na ulit. Ang una ay 9/11, ang ikalawa at ikatlo ay ang sinaunang literal na maluwalhating lupain at pagkatapos ay Nashville. Ang ikaapat ay ang lindol ng Apocalipsis labing-isa, samakatuwid baga’y ang batas ukol sa Linggo. Sa konteksto ni Balaam at ng tatlong anghel, ang dalawang pag-atake noong Oktubre 7, 2023 at sa Nashville ay kumakatawan sa dalawang biblikal na ubasan ng bayan ng tipan ng Diyos.

Kapag ang nakamamatay na sugat ng kapapahan ay gumaling sa batas ng Linggo, nagsisimula ang ikalawang pagpapakita ng Madidilim na Kapanahunan. Ang una at ang ikatlong kasawian ay iisa, sapagkat laging inilalarawan ni Cristo ang wakas sa pamamagitan ng pasimula; kaya ang bumagsak na bituin na si Mohammed sa unang kasawian, na siyang pumihit sa susi na nagbukas sa kalalim-lalimang hukay, at di-nagtagal matapos ang 9/11, ang ateismo ng kalalim-lalimang hukay ay pumatay sa dalawang saksi ng Apocalipsis labing-isa. Sa batas ng Linggo, ang nakamamatay na sugat ng kapapahan ay gumaling, at ang halimaw ng Katolisismo ay tumutupad sa propetikong hiwaga ng ikawalo (na kumakatawan sa pagkabuhay-muli) na natutupad. Pagkatapos, nagsisimula ang ikalawang yugto ng Madidilim na Kapanahunan, bilang ikatlong waymark ni Balaam, kapag ang asno ay nagsasalita, ipinipihit ang susi upang muling buksan ang kalalim-lalimang hukay. Pagkatapos ng 9/11, ang ateismo, ang dragon, ay lumabas mula sa hukay upang makipagdigma laban sa pinakamayamang pangulo na pumukaw sa buong nasasakupan ng Grecia. Sa batas ng Linggo, ang halimaw ng Apocalipsis labimpito ay umaahon mula sa kalalim-lalimang hukay at ang kadiliman ay muling pumapawi sa araw.

Bakit Nashville? Ang tanong na nananatiling hindi pa nalulutas? Ang Nashville ang nagmamarka ng pasimula ng maikling yugto ng pagpapahayag ng mensahe ng sigaw sa hatinggabi, at ito ay nagsisimula at nagtatapos sa pamamagitan ng isang di-inaasahang mapanirang pag-atake ng Islam, at nagtatapos ito sa gayunding paraan. Ang batas ng Linggo sa katapusan ng yugtong iyon ay kumakatawan sa pagpapatupad ng tatak ng hayop sa Estados Unidos, at sa pasimula ng pagkawasak ng mga lunsod. Ang “pagkawasak” ay isang makahulugang katangian ng Islam.

Pagkawasak

“Noong makalawang-gabi ang nakalipas, isang lubhang kahanga-hangang tanawin ang dumaaan sa aking harapan. Nakita ko ang isang napakalaking bolang apoy na bumagsak sa gitna ng ilang magagandang mansiyon, na naging sanhi ng kanilang agarang pagkalipol. Narinig ko ang ilan na nagsabi, ‘Alam naming ang mga kahatulan ng Diyos ay darating sa lupa, ngunit hindi namin nalalaman na darating ang mga iyon nang gayon kabilis.’ Sinabi naman ng iba, ‘Alam ninyo! Bakit kung gayon ay hindi ninyo sinabi sa amin? Hindi namin nalalaman.’ Sa bawat panig ay narinig ko ang gayong mga salitang binibigkas.” Letter 217, 1904.

Siyam-Labing-isa

Ang Apocalipsis “Siyam-Labing-isa” ay tumutukoy sa likas na katangian ng kaharian ng Islam bilang kamatayan at pagkawasak, sapagkat ang isang pangalan sa hula ay kumakatawan sa karakter.

At sila’y may isang hari sa kanila, na siyang anghel ng kalaliman; ang kaniyang pangalan sa wikang Hebreo ay Abaddon, ngunit sa wikang Griyego ay Apollyon. Apocalipsis 9/11.

Ang Abaddon ay nangangahulugang “pagkawasak o dako ng pagkawasak” at ang Apollyon ay nangangahulugang “ang maninira.”

“Hinahawakan ng mga anghel ang apat na hangin, na kinakatawanan bilang isang nangangalit na kabayong nagpipilit makawala at humagibis sa ibabaw ng buong lupa, na may dalang

pagkawasak at kamatayan sa kaniyang dinaraan.

“Matutulog ba tayo sa pinakagilid ng daigdig na walang hanggan? Magiging mapurol at malamig at patay ba tayo? O, nawa’y mapasaating mga iglesia ang Espiritu at hininga ng Diyos na ihip sa Kaniyang bayan, upang sila’y makatayo sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na ang daan ay makitid, at ang pintuan ay masikip. Ngunit sa ating pagdaan sa masikip na pintuan, ang kaluwangan nito ay walang hangganan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang landas ng Islam ng ikatlong kasawian ay ang landas ni Balaam at ng asno. Ang landas ng galit na kabayo ng Islam, na siyang apat na hangin ng alitan ni Juan, ang marahas na hangin ni Isaias at ang “hangin” o “hininga” ni Ezekiel na nagmumula sa apat na hangin, ay tumatahak ng isang landas mula sa 9/11 na humahantong sa “makipot” at “tuwid” na pintuang-daan. Ang makipot na pintuang-daan na iyon ang ikatlong palatandaan sa daan ni Balaam at ng asno.

At ang anghel ng Panginoon ay nagpatuloy pa, at tumayo sa isang makipot na dako, na doo’y walang daan upang lumiko maging sa kanan o sa kaliwa. At nang makita ng asna ang anghel ng Panginoon, siya’y bumagsak sa ilalim ni Balaam: at nag-alab ang galit ni Balaam, at hinampas niya ang asna ng isang tungkod. At binuksan ng Panginoon ang bibig ng asna, at sinabi niya kay Balaam, Ano ba ang nagawa ko sa iyo, na ako’y hinampas mo nang tatlong ulit? Mga Bilang 22:26–28.

Ang landas ng ikatlong aba ng pagwasak sa Islam ay nagsimula noong 9/11 nang matupad ang Apocalipsis 18:1–3.

“Ngayon ba’y lumalaganap ang salitang aking ipinahayag na ang New York ay wawalising palayo ng isang dambuhalang alon? Ito ay hindi ko kailanman sinabi. Ang sinabi ko, habang aking minamasdan ang malalaking gusaling itinatayo roon, palapag sa ibabaw ng palapag, ay, ‘Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag ang Panginoon ay bumangon upang yaniging mabangis ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita ng Apocalipsis 18:1–3.’ Ang buong ikalabingwalong kabanata ng Apocalipsis ay isang babala hinggil sa darating sa lupa. Ngunit wala akong natanggap na liwanag na pantangi tungkol sa darating sa New York, maliban sa nalalaman ko na balang araw ang malalaking gusali roon ay ibabagsak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagpapaibabaw ng kapangyarihan ng Diyos. Mula sa liwanag na ibinigay sa akin, nalalaman ko na ang pagkawasak ay nasa sanlibutan. Isang salita mula sa Panginoon, isang dampi ng Kaniyang makapangyarihang kapangyarihan, at ang mga naglalahang gusaling ito ay babagsak. Magkakaroon ng mga tagpong ang kakila-kilabot ay hindi natin maguni-guni.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Nananatili ang tanong: Bakit Nashville? Ang mga bolang-apoy ng Nashville ay kumakatawan sa isang propetikong tagpo kung saan ang isang uri ng Adventismo ay napapahiya at, ayon kay Joel, “napuputol.” Ang ibang uri naman ay inilalarawan bilang hindi kailanman mapapahiya, at puspos ng kagalakan. Ang propetikong kagalakan ay hindi dahil sa hatol na dinala sa Nashville at sa Estados Unidos, kundi dahil sa pagpapawalang-sala na kinakatawanan sa pagitan ng mga nasa talinghaga na may langis at ng mga walang langis. Ang langis ay may maraming kalakip na simbolikong kahulugan, ngunit ang pangunahing kahulugan ng langis ay ang mensahe ng sigaw sa

hatinggabi. Ang mensaheng iyon ay nagsimulang unti-unting mabuksan sa katapusan ng 2023, at kinakatawanan nito ang pagdami ng kaalaman na maaaring tanggihan o tanggapin. Malinaw si Hosea na yaong mga tumatanggi sa kaalaman ay itinatakwil bilang mga saserdote ng Diyos. Si Pedro ay nasa gitna ng kayarian ng Levitico beinte-tres nang kaniyang maunawaan ang mga bolang-apoy ng Nashville, at ang bilang na tatlumpu ay isang sagisag ng mga saserdote.

Ang Aking bayan ay napapahamak dahil sa kakulangan ng kaalaman: sapagkat itinakwil mo ang kaalaman, ikaw man ay itatakwil Ko, upang ikaw ay huwag maging saserdote sa Akin: yamang iyong kinalimutan ang kautusan ng iyong Diyos, kalilimutan Ko rin ang iyong mga anak. Oseas 4:6.

Ang usapin ng “kaalaman” o ng kawalan nito ay isa sa mga katotohanang kaugnay ng pagdating ng mga bolang-apoy ng Nashville. Ang propetikong “kaalaman” o ang kawalan nito ang nagtatakda sa pasimula ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi, at ang panahong iyon ay nagwawakas sa usapin ng pagsunod sa Salita ng Diyos, gaya ng kinakatawan ng usapin ng Sabbath at Linggo. Laging inilalarawan ni Cristo ang wakas sa pamamagitan ng pasimula, at sa pasimula ang pagsunod sa Salita ng Diyos ang mensahe ng babala na ibinigay kina Adan at Eva sa halamanan.

Ang usapin ng pagsunod sa katapusan ay hindi maaaring malimitahan sa iisang halamanan kung “ang bawat bansa ay masasangkot,” gaya ng sinasabi ni Sister White. Ang usapin ng Sabbath at Linggo ay ang pag-uulit ng panimulang pagsubok kina Adan at Eva sa halamanan, na inuulit sa buong sanlibutan sa wakas. Ang pagsubok na iyon ay nagsisimula sa batas ukol sa Linggo sa Estados Unidos, na siya ring wakas ng panahon ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi.

Ang pagpapahayag ng mensahe ng babala na si Cristo ay dumarating ay ibinibigay lamang ng mga tumanggap sa pagdami ng kaalaman mula sa pagbubukas ng tatak ng mensahe ng pahayag ni Jesucristo na nagsimula sa pagtatapos ng 2023. Ang isang pagsubok ng kaalaman, o ng kakulangan nito, ay pinagtitibay sa pag-atake sa Nashville. Ang litmus test, sa tatlong pagsubok na nagsimula sa pagbubukas ng tatak noong 2023, ay nakabatay sa langis, na siyang “kaalaman” na nasa loob ng makahulang mensahe na noon ay binuksan ang tatak.

Ang nabuksang “kaalaman” ay sumusubok at sa kahuli-hulihan ay nahahayag, tulad ng langis na siyang ikatlo at litmus na pagsubok. Ang pagsubok na iyon ang nagpasimula sa panahon ng pagpapahayag ng mensahe ng sigaw sa hatinggabi na nagwawakas sa pagsubok ng pagtalima. Ang pagsubok na iyon ng pagtalima ay isinasakatuparan kay Eva, na kumakatawan sa iglesia, at kay Adan, na kumakatawan sa estado. Ang pagsasanib ng dalawang kapangyarihang ito ay ganap na natatapos kapag ipinatutupad ang tanda ng hayop. Ang pagsubok sa halamanan ay ang pagsubok sa wakas. Ito ay isang pagsubok para sa mga lalaki at mga babae, na kinasasangkutan ng pagsasanib ng iglesia at ng estado, na isang lalaki at isang babae. Ang mensahe ng babala na nabubuksan na umaakay tungo sa huling pagsubok ng pagtalima ay kinakatawan ng punungkahoy ng “kaalaman” ng mabuti at masama.

Ang Nashville ang sagisag ng edukasyong Griyego sa lupain ng halimaw ng lupa. Ang edukasyong Griyego ay huwad na edukasyon; ito ay masamang kaalaman, at ang mabuting kaalaman ay tunay na edukasyon. Ang tanging lupon ng korporasyon na sinang-ayunan ni Ellen White na kanyang

lahukan ay ang Madison College, na matatagpuan sa Nashville, na tinatawag na “Athens of the South.” Ang Nashville ang sagisag ng edukasyong Griyego, o huwad na edukasyon. Ang huwad na edukasyon ay huwad na kaalaman. Ang kahalagahan ng Nashville ay kaagapay ng simbolismo ng New York City at ng Pentagon.

Ipagpapatuloy natin ang mga bagay na ito sa susunod na artikulo.

Manuskrito 188, 1905

“Nang ako ay nasa Nashville, ako ay nagsasalita sa mga tao, at sa panahon ng gabi, may isang napakalaking bolang apoy na bumaba mismo mula sa langit at tumigil sa Nashville. Mula sa bolang iyon ay may mga liyab na humahagibis na gaya ng mga palaso; ang mga bahay ay natutupok; ang mga bahay ay nayayanig at bumabagsak. Ang ilan sa ating mga kapatid ay nakatayo roon. ‘Gaya lamang ito ng ating inasahan,’ sabi nila, ‘inaasahan namin ito.’ Ang iba naman ay nagpipilipit ng kanilang mga kamay sa paghihirap at nagsisidaing sa Diyos para sa awa. ‘Alam ninyo ito,’ sabi nila, ‘alam ninyong ito ay darating, at hindi man lamang nagsalita ng isang salita upang kami ay bigyan ng babala!’ Wari ay halos pagpira-pirasuhin nila sila, sa pag-iisip na kailanman ay hindi nila sinabi sa kanila o binigyan man lamang sila ng anumang babala.” Manuscript 188, 1905.